

का° [७.३.६.] आ वो देवास इति वाचयतीति । अध्वर्युयज्ञमानं वाचयति ।
 दैवी अनुष्टुप् आशीः । हे देवासः देवाः वयं वो युष्मान्वामं वननीयं यज्ञफल-
 मा ईमहे साकल्येन याचामहे । वन्यते भज्यतः इति वामम् । वन सम्भक्तौ ।
 मप्रत्ययः । ईमहे याचतिकर्मसु पठितः द्विकर्मकः [निघ° ३.११.] । क्व सति अध्वरे
 अस्मदीये यज्ञे प्रयति प्रवर्तमाने सति प्रैतीति प्रयन् तस्मिन् प्रपूर्वादिणः शतरि
 त्वम् । किं च हे देवासो देवा वो युष्मान्वयं हवामहे आह्वयामः । किं कर्तुं
 यज्ञियासः । यज्ञस्येमा यज्ञिया यज्ञसम्बन्धिनीराशिषः फलानि आ अनितुं समाने-
 तुमित्यर्थः । उपसर्गेण धातुरध्वार्हृतव्यः । यज्ञफलं प्राप्तुं युष्मानाह्वयाम इत्यर्थः ॥५॥

a. स्वाहा यज्ञं मनसः । b. स्वाहोरोरुत्तरिक्षात् ।

c. स्वाहा द्यावापृथिवीभ्याम् । d. स्वाहा वातादारभे स्वाहा ॥६॥

का° [७.३.७-१०.] स्वाहा यज्ञमित्यङ्गुलीऽग्रचते नानाहस्तयोरिव शेषं प्र-
 तिमन्त्रं मुष्टी कृत्वा स्वाहेत्युक्त्वा वाग्यतोऽङ्गुष्ठौ तत्संहिते चोत्सृजतीति ॥ आद्य-
 मन्त्रेण हस्तद्वयकनिष्ठिकाद्वयं संकोचयति एवमन्यत्रयेणान्याः । स्वाहा वातादा-
 रभः इत्युत्तमेन मुष्टिद्वयं कुर्यादिति सूत्रार्थः ॥ स्वाहा यज्ञम् । चतुर्णां यजुषां यज्ञो
 देवता । स्वाहाशब्दस्य निपातत्वेनानेकार्थत्वाद्वाचिता अर्था ब्राह्मणानुसारेण ग्रा-
 ह्याः । तथा हि । स्वाहा यज्ञं मनसः । मनस इति पञ्चमी तृतीयार्थे मनसा यज्ञं
 स्वाहा चित्तेन यज्ञमभिगृह्णामि अत्र स्वाहाशब्दोऽभिगमनार्थः ॥ स्वाहोरोरुत्तरि-
 क्षात् । पञ्चमी सप्तम्यर्थे उरौ विस्तीर्णेऽन्तरिक्षे स्वाहा यज्ञ आश्रितः । स्वाहा-
 शब्दो यज्ञार्थोऽन्तः प्रभृति ॥ स्वाहा द्यावापृथिवीभ्याम् । द्यावापृथिव्योः स्वाहा यज्ञः
 श्रितः (४.) । लोकत्रयव्यापी यज्ञ इत्यर्थः ॥ स्वाहा वातादारभे । वाताद्वायुप्र-
 सादात्स्वाहा यज्ञमारभे प्रवर्तयामि । वायोः सर्वकर्मप्रवर्तकत्वात् ॥ स्वाहा यज्ञ
 एवं सिद्ध इति शेषः ॥६॥

III. a. आकृत्यै प्रयुजेऽग्नये स्वाहा । b. मेधायै मनसेऽग्नये स्वाहा ।

c. दीक्षायै तपसेऽग्नये स्वाहा । d. सरस्वत्यै पूजेऽग्नये स्वाहा ।

e. आपो देवीर्वृहतीर्विश्वशम्भुवो द्यावापृथिवीऽउरौऽअन्तरिक्ष ।